

ŠPORT IN TELESNA KULTURA

KRATKE NOVICE

Skupščina občine Ljubljana-Siška bo ustanovila občinski koordinacijski odbor za pripravo in spremljanje družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo. Izvršni odbor TTKS je soglasno izvolil v omenjeni odbor svojega predsednika tov. Borisa Eržena, za njegovega namestnika pa podpredsednika IO TTKS tov. Barleta.

Izvršni odbor TTKS Ljubljana-Siška je na osnovi sklepov IO TTKS Ljubljane sklenil, da se bo zavzemal za realizacijo kandidature AK Ljubljane in AK Olimpije oziroma mesta Ljubljane v zvezi z izvedbo Balkanskih atletskih iger, ki naj bi bile v Ljubljani leta 1976. V skladu z dogovori in sporazumi bo tudi sofinanciral ureditev atletskih stadionov Ljubljane in Olimpije, saj oba stadiona v bodoče ne bosta služila le atletiki in nogometu, temveč tudi drugim množičnim telesnokulturnim manifestacijam, ki bodo družbenega in političnega pomena za mesto Ljubljano in Slovenijo.

Petim smučarskim skakalcem SSK Ilirija je bila dodeljena semestralna šolnina za izobraževanje. Ta denar je namenjen za izobraževanje petih smučarskih skakalcev: Blaznika, Giacomellija, Koprivška, Prelovška in Omara. Z omenjenimi skakalci bodo v kratkem sklenjene tudi pogodbe.

Ker je že več let na področju telesne kulture čutili pomanjkanje strokovno usposobljenih kadrov, je bilo v soglasju z družbenopolitičnimi organizacijami v občini dogovorjeno, da se v programu TTKS zagotovijo namenska sredstva za nakup stanovanj za strokovne sodelavce na področju telesne kulture tudi v naslednjih letih. TTKS bo strokovnim kadrom na osnovi delne lastne udeležbe zagotovila posojila.

pomoč in pomagali tudi pri transportu gradbenega materiala. S skupnimi močmi so torej člani društva uredili asfaltirano rokometno in košarkarsko igrišče, vse ostale dejavnosti pa še naprej gostujejo v telovadnici osnovne šole.

V društvu je sedaj vključenih 267 moških in 114 žena, od tega 143 pionirjev in 99 pionirk.

Med načeli Partizana Jugoslavije so zapisana tudi prizadevanja, kako vključiti čimveč občanov in delovnih ljudi v telesno-vzgojno dejavnost. Tako je društvo že pritegnilo k sodelovanju Iskre iz Pržanja, vajenski dom, aktivno pa seveda sodeluje s kasarno Borisa Kidriča.

Ko naštevamo uspehe šentviškega društva, seveda ne moremo mimo dela in prizadevanj dolgoletnega predsednika tega društva Milana Petriča, ki je, kljub starosti, še vedno mlad, saj živi z mladimi in ves prosti čas posveča prav njim.

Rade Mandić



Sredstva za vrtec v Dravljah

Društvo prijateljev mladine v Dravljah se že od začetka svojega delovanja z neutrudno vztrajnostjo prizadeva za večjo pozornost in skrb za uvedbo organiziranega družbenega varstva otrok na območju KS Dravlje. V preteklem letu je uspelo, da je akcija za nujno izgradnjo otroške vzgojnovarstvene ustanove v Dravljah postala skupna skrb vseh družbenopolitičnih dejavnikov tako krajevnih, kakor tudi občinskih ter temeljne izobraževalne skupnosti. Rezultati tega skupnega prizadevanja so že vidni.

Temeljna izobraževalna skupnost je iz sklada za otroško varstvo že namenila 300 milijonov starih din za gradnjo otroškega vrtca v Dravljah. Zagotovljenih je tudi že nadaljnjih 100 milijonov starih din. Nekaj pa bodo morali v tej ali oni obliki nedvomno primakniti tudi občani sami.

Po 72. členu ustave SRS se v krajevni skupnosti povezujejo delovni ljudje in občani — združeni tudi v društvo prijateljev mladine — za uresničevanje posamičnih in skupnih interesov. Srednjeročni program otroškega varstva, ki ga je dala republiška skupnost otroškega varstva v javno razpravo, pa predvideva v prihodnjih petih letih izreden razmah otroškega varstva tudi na območjih krajevnih skupnosti, saj je za načrtovanje te aktivnosti predvidenih kar 20 obrazcev.

Vse to nas vodi k temu, da tudi ob tej priložnosti vabimo zlasti roditelje iz mlajših družin, da se včlanijo v DPM. V samoupravnem socializmu se moramo namreč vsi boriti za uspešno zadovoljevanje najpotebnjših skupnih zadev. Le široka skupna akcija in aktivnost vseh zainteresiranih lahko zagotovi boljše pogoje za oblikovanje in zdrav razvoj družin, kakor tudi za uresničevanje materinstva, zlasti v smeri uspešnejšega razbremenjevanja zaposlenih žena in mater ter za uspešnejši razvoj, vzgojo in družbeno varstvo otrok.

Pavle Šegula

SREČANJA

Šiškar na Himalaji

9. novembra se je z več kot trimesečne poti vrnila v domovino jugoslovanska himalajska odprava, ki je, kot ste verjetno že brali v dnevnem časopisju, dosegla izredno velik uspeh. Ob vrnitvi smo zaprosili Romana Robasa, ki je prebivalec naše občine (živi v Medvodah), naj nam pove nekaj besed. S Šiškarjem-alpinistom se je pogovarjal naš sodelavec Andrej Logar.

• »Kdaj ste krenili proti domu?«

• Naša pot je bila dolga skoraj en mesec, saj smo iz baznega taborišča, ki smo ga postavili 8. septembra na višini 5.200 m krenili že 11. oktobra. Dolgo smo bili od doma, zato je bila vrnitev vesela, predvsem še zato, ker nam je uspel vzpon na vrh KANGBACENA, 7.902 m visokega vrha v Himalaji.

• »Nam lahko odgovorite še na vprašanje, ki ga novinarji zelo pogosto postavljajo alpinistom: zakaj ste se odločili za to dejavnost?«

• »No, tudi nam, alpinistom se to vprašanje večkrat postavlja, v različnih različicah; verjemite pa, da je odgovor nanj precej zapleten. Že mnogi planinski misleci so razmišljali o vzrokih in motivih, ki alpinista ženejo v stene, pa enostavnega odgovora niso našli.«

• »Pa če bi vseeno poskusili...?«

• »Dobro: po gorah hodim in plezam zato, ker mi je ta »stadion« od vseh najbolj všeč. Všeč mi je zato, ker tu ni polovičarstva in enoličnosti. Vzpon čez steno se začne ob vznožju in konča na vrhu. Tu ne gre, da bi odstopil in zavil v garderobo. Tudi, če se vzpon ne posreči, alpinista še čaka zahteven spust v dolino. Da pa gore niso enolične, za to poskrbi narava. V soncu, dežju, snegu, viharju in mrazu lahko alpinist doživi v gorah vse, kar je tam lepega in težkega...«

• »Kakšni so vaši načrti?«

• »Planinstvo in alpinizem sta dejavnost, v kateri je lahko človek aktiven do pozne starosti. Torej nameravam še veliko plezati in hoditi po gorah — teh je veliko. Del te moje aktivnosti pa bom vsekakor posvetil tudi razvoju planinstva!«

Obveščamo spoštovane bralce, da nam je inž. Robas obljubil tudi nekaj zanimivih prispevkov, v katerih nam bo opisal najzanimivejša doživetja z njegovega dolgega in naporenega potovanja.

20 let rokometar

Letos je rokometno društvo Partizan iz Sentvida proslavilo 20-letnico obstoja.

TVD Partizan je naslednik Sokolskega društva, ki je bilo v Sentvidu ustanovljeno leta 1908. Partizan je začel delovati po koncu vojne v telovadnici Sokola v Sentvidu — pod zelo težkimi pogoji, brez lastnih prostorov in kakršnih koli pripomočkov. Kljub težavam pa so člani društva s svojo aktivnostjo in požrtvovalnostjo odigrali izredno pomembno vlogo.

Leta 1954 je bila ustanovljena rokometna sekcija. Rokometaši so v dvajsetih letih zabeležili mnogo pomembnih uspehov, med katere lahko vsekakor štejemo tudi njihovo sodelovanje v slovenski republiški ligi (to so današnji Veterani). Aktivno je seveda sodelovala tudi ženska ekipa, ki ni zastajala za svojimi moškimi kolegi.

S požrtvovalnostjo in samoodpovedovanjem so člani društva zgradili novo igrišče, v katerega so vložili prek 22.000 prostovoljnih delovnih ur. Ker društvo zelo dobro sodeluje z vojašnico v Sentvidu, so vojaki priskočili na